

Posudek oponenta bakalářské práce

katedra pedagogiky FF UK v Praze

Jméno a příjmení studenta: Jakub Ječmínek

Název práce: **Deprivační syndrom u dětí, jeho interpretace a možnost nápravy v prostředí školy a ústavní péče**

Vedoucí práce: PhDr. Hana Krykorková, CSc.

Oponent práce: Mgr. Martina Švandová, Ph.D.

Technické parametry práce:

Počet stránek textu (bez příloh): 62 včetně seznamu literatury

Počet titulů v seznamu literatury: 24 + 6 internetových zdrojů

Formální zpracování

Jazykové vyjádření (dodržování pravopisné normy, stylistické schopnosti, zvládnutí odborných výrazů)

1	2	3	4
---	---	---	---

	X		
--	---	--	--

Zacházení s odbornou literaturou a prameny (citace, parafráze, odkazy, dodržení citačních norem)

	X		
--	---	--	--

Formální zpracování (jasnost tématu, rozčlenění textu, průvodní aparát, poznámky, přílohy, grafická úprava)

	X		
--	---	--	--

Metody práce

Vhodnost použitých metod v celku práce

X			
---	--	--	--

Využití empirických metod

--	--	--	--

Využití nevýzkumných praktických zkušeností

	X		
--	---	--	--

Obsahová kritéria a přínos práce

Naplnění cílů práce

	X		
--	---	--	--

Vyváženost a logická souvislost jednotlivých částí

X			
---	--	--	--

Návaznost kapitol a subkapitol

X			
---	--	--	--

Odborný vklad, použitelnost výsledků v praxi

	X		
--	---	--	--

Vhodnost prezentace závěrů práce

X			
---	--	--	--

Metodologická a odborná připravenost k řešení problematiky

	X		
--	---	--	--

Celkové hodnocení práce (klady, nedostatky):

Předložená bakalářská práce shrnuje téma zdrojů, projevů a možností odhalování a nápravy deprivačního syndromu v dětství. Autor v první části uvedl historický kontext (fáze získávání poznatků a výzkumu psychické deprivace), neopomněl upřesnění terminologických nejasností. Podrobněji se zabýval potenciálními zdroji vzniku deprivačního syndromu a v dalších kapitolách se zamýšlel nad možnostmi odhalování a nápravy následků deprivace.

Na předložené práci **oceňuji**:

1. Osobní angažovanost autora v problematice, která je z textu patrná, a částečné **zužitkování své osobní zkušenosti pedagoga v ústavním zařízení**.
2. Po obsahové stránce **kapitolu týkající se možností preventivních a nápravných opatření**, kde se autor nesnažil pouze o kompilaci metod uváděných v různých zdrojích, ale uvedl i vlastní náhled např. na omezené možnosti integrace dětí se závažnějšími poruchami chování do běžné ZŠ.
3. Po formální stránce solidní kvalitu zpracování – jazyková úroveň textu a logika řazení kapitol (s níže uvedenými výhradami) odpovídají požadavkům kladeným na bakalářskou práci.

K textu mám tyto **připomínky**:

1. **Práce s bibliografickými citacemi** – autor důsledně všechny odkazy na odbornou literaturu uvádí jako nepřímé citace nebo parafráze (vždy uvedeno: „srov...“). Z textu práce ale vyplývá, že se často jedná o citace přímé (uvedené v uvozovkách). Bez ohledu na citační normu, ze které autor vycházel, by mělo být uvádění přímých a nepřímých citací či parafrází diferencováno.
2. Autor v úvodu varuje: „*Vzhledem k množství závažných informací se budu snažit jich do každé věty vměstnat co nejvíce...*“. Většina textu má velmi dobrou jazykovou úroveň, místy se ale objevují věty, v nichž je slov „vměstnáno“ příliš a ubírá jim to na přehlednosti a čtivosti – jsou **příliš dlouhé**. Např.: „*Přínosem by tedy měl být člověk, který bude na základě rozpoznání a základní diagnostiky schopen spustit procesy nápravy, které zapojí další specializované činitele a zároveň on sám bude schopen s širším povědomím toho, s čím se potýká, vést vlastní aktivity směrem k nápravě syndromu a směrem k dalšímu vzdělání a zdokonalování se v této oblasti.*“ Takovými pasážemi se autor navíc znevýhodňuje na poli jazykové korektnosti (ve vložených větách **není vždy správně umístěna interpunkce**).
3. **Číslování kapitol** od kap. 6 nekoresponduje s řazením uvedeném v obsahu.
4. Kapitoly 7 a 8 (Možnosti odhalování... a Možnosti v preventivním a nápravném působení...) by bylo **vhodné dále rozčlenit na subkapitoly**. Celý text by tak byl přehlednější, ale zejména by tak autor prokázal, že se k tématu postavil systematicky – že nabízí škálu možností, jak pomoci deprivacní syndrom odhalit či kompenzovat. Uvedené dvě kapitoly totiž považuji za klíčovou část celé práce a jejich rozčlenění by celé práci přidalo na preciznosti zpracování.

Otázky a náměty k diskusi při obhajobě:

Kromě reakcí na výše uvedené připomínky navrhuji pro diskusi tyto otázky:

- V textu často citovaní autoři (Langmeier, Matějček, Dunovský, Koluchová) byli či jsou specialisty na problematiku psychické deprivace. Zhodnotil byste (a stručně doložil výzkumy na dané téma) jejich mezinárodní odborný význam?
- Jak uvádíte, „...*mnoho pedagogů vám bude shodně tvrdit, že většina dní je úspěšná tím, že udržíte děti v jedné místnosti a ještě část hodiny něco odučíte...*“. Jaká byste navrhl opatření pro zlepšení podmínek výuky v ZŠ při ústavních zařízeních?

Doporučení k obhajobě: práci doporučuji k obhajobě

Navrhovaná klasifikace: velmi dobře.

Datum, podpis:
28.1.2015

Martina Švandová